

Jeg synes, det er et fint forslag, der egner sig til udvalgsbehandling, hvor vi kan gå ind og se, hvor stort problemet er. Hvor mange venter egentlig derude? Hvor lang tid tager gennemsnitssagerne? Er det sådan, at styrelsen ikke er klar over, hvilke mennesker der har hastesager? Er det en af årsagerne til den dårlige sagsbehandling? Eller er det, som fru Anne Baastrup siger, måske et spørgsmål om, at de ganske enkelt mangler ressourcer til at kunne behandle sagerne på kortere tid? Det kunne jo også godt tænkes, og området er utrolig væsentligt set i sammenhæng med de andre ting, vi gør på hele dette felt, så det kan ikke være rigtigt, at man skal stå i kø.

Det vil være et af de forslag, hvor Fremskridtspartiet får det samme, som smedens kat døde af; men jeg synes bestemt, vi kan bruge det til at følge op på sagen i udvalget og se, om det ikke er ad den vej, vi skal sætte lidt skub i tingene. Så tak fordi forslaget er kommet frem.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre beklager vi også dybt, hvis det er tilfældet, at døende mennesker gennem lange og opslidende arbejdsskadesager bliver stillet i den situation, at de eventuelt ikke når at få en afgørelse, inden de dør, og derfor er vi enige i den grundlæggende problemstilling, som bliver rejst på dette område.

Jeg er dog ikke overbevist om, at en administrativ forskrift vil gøre nogen væsentlig forskel; det vil betyde en yderligere regulering på et område, som i forvejen voldsomt reguleret. Men vi ser positivt på socialministerens tilkendegivelser om at holde et vågent øje med området, og samtidig vil vi også meget gerne bakke op om CD's forslag om, at vi prøver at få et overblik over, hvor mange personer vi taler om i den omhandlede sag, og i hvor høj grad der er

specielle regler for ældre på området for ældre. Vi er enige i, at der er regler for døende personer om hastebehandling af sagerne.

Vi ser frem til at få belyst nogle af de spørgsmål, men kan altså på baggrund af det, jeg har sagt, ikke støtte beslutningsforslaget.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten kan erklære sig enig i, at det er urimeligt og menneskeligt belastende, at mennesker med livstruende sygdomme eller af høj alder skal vente i årevis på en afgørelse om erstatning i Arbejdsskadestyrelsen. Men vi vil også gøre hr. Tom Behnke og Fremskridtspartiet opmærksom på, at problemet med årelange ventetider på afgørelser i Arbejdsskadestyrelsen er et alvorligt problem for alle mennesker, der i forvejen er i en belastet social situation.

Man skal være stærk for at holde til at blive kørt gennem systemet på den måde, det sker, når man anlægger en arbejdsskadesag. Man skal være indstillet på at vente i 4-5 år; man skal være indstillet på at få afslag på forkert grundlag, f.eks. som følge af en uklar formulering på et skema, og man skal kunne bære at skulle begynde forfra gennem ankesystemet – alt sammen en situation, hvor man samtidig har smerter, er psykisk kørt ned og ofte slås med økonomiske problemer.

Der er tale om kompliceret sagsbehandling, og Arbejdsskadestyrelsen er underbemandet. Ofte er den afhængig af svar fra socialforvaltninger, hvor personalet også er overbebyrdet, og den er afhængig af svar fra og resultater af undersøgelser i sygehusvæsenet, hvor der også er ventetider. En afhjælpning af disse problemer kræver, at vi uddanner og ansætter flere i den offentlige sektor.

Måske burde vi også lette administrationen ved at organisere den mindre bureaukratisk. På en arbejdsskadekonference arrangeret af SiD i Silkeborg foreslog man faktisk, at Arbejdsskadestyrelsen skulle lægges ud i et kontor i hvert amt. Det ville indebære, at skadelidte fik mulighed for personlig kontakt med sagsbehandleren, og dermed kunne der spares en masse tid på sagsbehandling, misforståelser, spørgsmål og svar, spørgeskemaer og den slags. Kontakten til lokale arbejdsmedicinske klinikker og sygehuse ville også blive tættere.

Derfor vil vi sige til hr. Tom Behnke, at et forslag om rent administrativt at præcisere over for personalet, at sager, som involverer livs-